

Resolució 836/2025, de 5 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 502/2025

Administració reclamada: Consorci d'Educació de Barcelona (CEB)

Informació reclamada: Sobre reducció de jornada.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: És criteri d'aquesta Comissió considerar que si bé la legislació catalana de transparència no recull expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret. En aquest supòsit, la persona reclamant sol·licita de l'Administració evidències documentals, comunicacions de caràcter intern i informes de l'actuació del personal de l'administració en l'exercici del seu càrrec. Aquestes peticions són un supòsits que no es poden emparar en el dret d'accés a informació pública d'acord amb l'article 29 LTAIPBG i article 65 del Decret 8/2021. Per això, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació d'acord amb els arguments fornits pel CEB.

Paraules clau: Consorcis. Persones físiques. Educació. Reduccions de jornada. Actuacions. Evidències documentals. Comunicacions informals. Informació pública. Abús de dret. Reclamació contra silenci. Desestimació.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 31 de març de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 502/2025 presentada per una persona física contra el Consorci d'Educació de Barcelona (CEB), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut resposta per part de l'Administració.
2. El 28 de febrer de 2025 la persona ara reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) al CEB demanant informació sobre el "sobre la inacció de la inspecció en relació amb la reducció de jornada (2022-23)". Concretament demana:

"1. Confirmació i evidència documental (correu, e-valisa, etc.) de què la inspectora XXX es va posar en contacte amb alguna de les següents persones per verificar el meu cas:

- YYY (Secretari del Consorci d'Educació de Barcelona)
 - La gerent del Consorci d'Educació de Barcelona
 - ZZZ (responsable de Recursos Humans)
 - Qualsevol altre càrrec relacionat amb la gestió de les reduccions de jornada.
2. Accés a qualsevol comunicació, document o informe generat per la inspectora en el marc d'aquestes converses sobre la meva reducció de jornada del curs 2022-23.
3. Si la inspectora no va fer cap contacte amb aquestes persones, sol·licito que s'indiqui per escrit que no hi ha constància de cap acció en aquest sentit".
3. La persona reclamant manifesta que "La informació sol·licitada és rellevant per aclarir si la inspectora va actuar davant una situació comunicada de possible irregularitat".
4. El 28 de març de 2025 el CEB trameta a la GAIP la Resolució de data 24 de març de 2025, de la gerent del Consorci, per la qual s'estima parcialment les sol·licituds d'accés a la informació pública. Aquesta resolució respon de forma acumulada, atenent l'article 61.1 del Decret 8/2021, a les SAIP presentades per la mateixa persona sol·licitant entre el període del 13 de gener fins al 4 de març de 2025, un total de 32.

Respecte a les consideracions i fonaments de la Resolució del CEB ens remetem a l'antecedent 6 de la Resolució 483/2025, de 3 d'abril que resol a Reclamació 252/2025.

Respecte a l'objecte d'aquesta reclamació s'hi refereix en el punt 10 "En relació amb la reducció d'1/3 de jornada laboral" i hi diu :

"En data 19-2-2025, es presenta la SAIP 11884 [reclamació 452/2024] amb 55 apartats en què sol·licita documentació i explicacions sobre la gestió de la resolució de la reducció de jornada ja que considera que es van produir diversos errors en la seva tramitació. En la petició demana evidències documentals de comunicacions internes de gestió, explicacions sobre la tramitació tant pel que fa a la unitat de recursos humans del consorci com a l'antic director del centre educatiu, així com còpia de qualsevol document o registres interns que relacionats amb aquest assumpte.

També relacionada amb la reducció de jornada es presenta la SAIP 12002 [reclamació 502/2025] en què demana informació sobre les actuacions de la inspectora educativa. En concret demana les evidències documentals (documentació interna de gestió) entre la inspecció i alguns responsable de l'àrea de recursos humans de Consorci d'Educació de Barcelona.

Anteriorment s'havien presentat 3 SAIPS 8640, 8781 i 8856 que van ser ateses i la informació subministrada. Aquestes SAIPS també van ser objecte de reclamació davant la GAIP amb les reclamacions 842/2024 i 1008/2024.

S'ha presentat un total de 5 sol·licituds en relació amb la reducció d'1/3 de jornada”.

En resum, el CEB inadmet aquest SAIP per l'apreciació d'una causa d'inadmissió d'acord amb el que disposen l'article 29 LTAIPBG i els articles 53 i 65 a 67 del Decret 8/2021 i invoca l'abús de dret pel seu volum i caràcter reiteratiu contraris a la bona fe i equitat en els termes definits al Codi civil català als articles 111-7 i 111-9, i també a l'article 7.2 del Codi civil espanyol. Afegeix que l'incompliment d'aquests principis “comporta necessàriament una manca manifesta de fonament de la sol·licitud, per la qual cosa, i d'acord amb el que disposa l'article 88.5 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, procedeix la inadmissió de la sol·licitud d'accés, per estar mancada de fonament de forma manifesta. D'acord amb l'article 64.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, la interpretació i aplicació de les causes d'inadmissió s'han de regir pels principis generals de proporcionalitat, de temporalitat, d'interpretació restrictiva en benefici de l'accés, d'interdicció de l'ampliació per analogia, d'igualtat i d'interdicció de l'arbitrarietat aplicables als límits a l'accés, establerts als articles 20 i 22 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre”.

5. El 13 de maig de 2025 la persona reclamant presenta al·legacions a través del tramitador genèric indicant “Aquesta al·legació es presenta en relació amb la GAIP 527/2025 (SAIP H25TR36DY). Sol·licito que es revisi el fons de la petició, ja que va ser inadmesa pel CEB sense motivació i la GAIP no ho ha valorat. L'escrit adjunt acredita que la petició és legítima, proporcional i emparada per l'article 24.4 de la Llei 19/2014, i que no constitueix reiteració ni abús de dret”.

En l'al·legació diu:

“Aquest escrit forma part d'un conjunt de peticions relacionades amb la meua reducció de jornada durant el curs 2022-2023. Tot i que inicialment es van presentar tres reclamacions GAIP amb una exposició comuna (relatives a la tramitació administrativa, a la intervenció inspectora i a les actuacions internes del Consorci d'Educació), l'evolució dels procediments ha fet necessari centrar aquesta al·legació exclusivament en la GAIP 527/2025 [la reclamació amb aquest número no correspon a cap de les formalitzades per la persona reclamant], referida a la SAIP H25TR36DY [correspon a la Reclamació 502/2025].

Aquest escrit manté la descripció general dels fets i de la seva afectació directa, però ja no conté peticions conjuntes ni coordinades amb altres expedients, atesa la resolució

d'inadmissió emesa respecte de la GAIP 522/2025 [reclamació formalitzada contra un acte de tràmit del CEB i inadmesa per aquesta Comissió mitjançant la Resolució 637/2025, de 8 de maig].

1. Sobre la finalitat d'aquestes peticions

1.1. Context i objectiu legítim

Aquesta sol·licitud té com a finalitat accedir a documentació essencial per comprendre com es va gestionar la meua reducció de jornada durant el curs 2022–2023. He detectat contradiccions greus entre dades oficials, així com actuacions que podrien haver afectat directament els meus drets laborals i econòmics. L'accés a aquesta informació és imprescindible per reconstruir els fets i poder exercir amb garanties el meu dret de defensa.

1.2. Sobre les acusacions d'abús de dret

El Consorci d'Educació de Barcelona ha argumentat que algunes de les meves sol·licituds serien reiteratives i suposadament formulades amb mala fe, al·legant un abús de dret per evitar respondre. Aquesta acusació és infundada i, a més, no distingeix ni el contingut, ni l'objecte, ni la finalitat de cada una de les peticions.

Les tres sol·licituds afectades (tràmits 5XN5X0PQ5 , H25TR36DY i T7THBWLJM) són clarament complementàries, no reiteratives:

- 5XN5X0PQ5 demana la documentació administrativa general de la tramitació de la reducció de jornada, amb l'objectiu de verificar si es van complir els procediments legals.
- H25TR36DY (objecte d'aquesta GAIP) se centra exclusivament en les comunicacions de la inspectora educativa, per verificar si va advertir o no sobre les irregularitats que jo mateixa vaig exposar.
- La SAIP T7THBWLJM sol·licita informació detallada sobre la tramitació i execució del meu permís de reducció de jornada durant el curs 2022–2023, incloent-hi la credencial del substitut, les comunicacions entre el CEB i el centre, la resolució i el registre del permís, així com la traçabilitat d'un certificat emès pel director que conté dades inexactes amb impacte econòmic. La petició és concreta, perfectament delimitada i orientada a demostrar una aplicació irregular del permís abans de la seva validació formal.

Cap d'aquestes peticions repeteix la informació d'una altra ni pot considerar-se redundant. Al contrari: totes responen a la manca de resposta prèvia i a la necessitat d'accedir a peces documentals diferents d'un expedient complex, amb evidents conseqüències laborals i econòmiques.

L'acusació genèrica d'abús de dret, formulada sense valorar el contingut específic de cada petició, s'utilitza com a pretext per evitar entrar en el fons de les sol·licituds i bloquejar l'accés a informació que podria posar en evidència irregularitats administratives.

2. Sobre les irregularitats detectades en la gestió del meu permís

He aportat documentació que evidencia una sèrie d'irregularitats greus en la gestió del meu permís de reducció de jornada durant el curs 2022–2023, entre les quals destaquen:

- S'han aplicat descomptes retroactius abans de l'aprovació formal del permís.
- El substitut va ser contractat abans que el permís fos validat per l'autoritat competent.
- La meua sol·licitud original, validada el 30/09/2022, va ser anul·lada de forma no comunicada i sense notificació formal.
- El 06/02/2023 es va generar una nova sol·licitud a ATRI, validada per la gerenta, que jo no havia presentat, amb data retroactiva d'inici (21/09/2022), coincidint exactament amb el període dels descomptes ja aplicats. Quan vaig demanar explicacions, el CEB va negar haver generat aquest tràmit. Poc després de la meua reclamació formal, aquest registre va desaparèixer del sistema ATRI, en una actuació que pot ser interpretada com una eliminació deliberada de proves compromeses.
- El certificat emès pel director conté informació parcial o inexacta, que perjudica greument la meua posició.
- La inspecció educativa no va actuar malgrat haver estat formalment alertada per escrit.

Davant d'aquest conjunt d'indicis d'irregularitat, en lloc de facilitar l'accés a la informació per aclarir els fets, el CEB ha desplegat una estratègia sostinguda de desviació procedimental, ocultació documental i descrèdit personal. Això m'ha obligat a fragmentar la meua petició en tres sol·licituds SAIP diferenciades, totes centrades en els mateixos fets, però formulades de manera acotada per accedir a diferents documents clau. Aquest enfocament respon a la necessitat de reconstruir un procediment presumptament irregular i defensar-me amb garanties.

3. Sobre la legitimitat i la necessitat de les peticions

3.1. Les peticions són proporcionades i motivades

Abans de recórrer als canals SAIP i GAIP, vaig presentar diverses peticions genèriques i e-Valises (com les del 09/02/2023 i del 25/02/2025, registres 9015-325346/2023 i 9015-598237/2025), que no van rebre cap resposta. Davant aquesta manca de resposta

ordinària, les peticions SAIP esdevenen l'únic mecanisme disponible per garantir el dret d'accés i el dret de defensa.

Les sol·licituds formulades han estat concretes, acotades i diferenciades, amb objectes específics. No són reiteratives, sinó complementàries, i responen a una ocultació institucional sostinguda, no a una voluntat abusiva.

3.2. L'origen del volum de peticions és l'obstrucció

Les irregularitats detectades no són fets aïllats, sinó que afecten diversos nivells administratius i apunten a una estratègia comuna per evitar la traçabilitat dels actes:

- La gerenta valida una primera sol·licitud el 30/09/2022, anul·lada posteriorment sense notificació. El 06/02/2023 apareix una nova sol·licitud validada, amb data retroactiva i no presentada per mi, que després desapareix d'ATRI.
- El director emet un certificat amb dades incorrectes, que contradiuen els horaris i tràmits registrats.
- La responsable administrativa nega fets documentats i interpreta erròniament el procediment de concessió.
- La inspectora educativa, malgrat ser alertada per escrit, no actua ni requereix informació.

Aquesta cadena d'inacció i desinformació fa impossible reconstruir els fets sense accés documental detallat.

3.3. La fragmentació no és abús de dret

La fragmentació de les meves peticions és una resposta necessària a l'opacitat i la negativa sistemàtica del Consorci a respondre per vies ordinàries. Si el CEB es pot negar a facilitar informació al·legant càrrega administrativa o reiteració, la protecció del dret d'accés esdevé inoperant.

No es pot responsabilitzar la persona sol·licitant del nombre de peticions quan aquest és causat directament per l'actitud de l'Administració. L'argument de la càrrega inverteix indegudament la responsabilitat, i vulnera el principi de transparència que estableix la Llei 19/2014.

4. Sobre la vulneració del dret a la protecció de dades

4.1. Identificació directa i indirecta en documents públics

Les resolucions col·lectives d'inadmissió 55XCX7VL4 (SAIP 1479/2025) i 89K4B5WH2 (SAIP 2082/2025) contenen valoracions negatives sobre la meva conducta, i inclouen el

meu nom complet, el centre de treball i el departament docent. Aquestes dades, vinculades a expressions greus com ara l'“abús de dret”, em fan plenament identificable i exposen públicament una acusació administrativa sense que hi hagi cap resolució ferma que la sustenti, vulnerant així els principis de minimització i finalitat en el tractament de dades.

4.2. Exposició reiterada i desproporcionada

En la resolució GAIP 475/2025 (codi 82709TKFM), tot i que s'ha suprimit el meu nom, s'hi mantenen dades molt específiques sobre la meva ubicació professional i el context dels fets, que em fan fàcilment identificable. A més, s'hi reproduïxen valoracions sobre la meva suposada mala fe, i s'hi inclouen els noms complets de dues persones del meu entorn professional que em van donar suport, sense cap mecanisme d'anonimització. Això **amplia l'exposició injustificada a tercers que no són part directa de cap procediment [descriu una situació laboral].

4.3. Tractament instrumentalitzat amb finalitat de deslegitimació

La manera com es presenten aquestes dades i valoracions no respon exclusivament a una finalitat tècnica, sinó que contribueix a construir un relat negatiu i reiterat sobre la meva actuació. L'ús de la meva identificació, les valoracions sobre suposades intencions de perjudici a l'Administració i els càlculs econòmics associats, no són imprescindibles per al contingut de les resolucions, però sí que tenen un efecte perjudicial sobre la meva imatge personal i professional, en un context de conflicte on jo no dispo de un espai equivalent per defensar-me públicament.

5. Reclamació individualitzada i fonamentada sobre la inacció de la inspecció educativa

Aquest escrit es presenta en el marc de la reclamació GAIP 527/2025, vinculada a la SAIP H25TR36DY [aquesta Comissió interpreta que es refereix a la Reclamació 502/2025], registrada el 18/02/2025, amb l'objectiu d'obtenir informació pública sobre les actuacions de la inspectora educativa XXX en relació amb la meva reducció de jornada durant el curs 2022–2023.

Aquesta petició no va ser contestada dins del termini legal i va ser posteriorment inadmesa per part del Consorci dins la resolució col·lectiva 55XCX7VL4 (27/03/2025), sense cap valoració del fons ni justificació sobre la denegació d'accés a la informació sol·licitada.

Tot i que aquest escrit es va redactar inicialment amb una exposició comuna a altres reclamacions relacionades, una d'elles —la GAIP 522/2025 (SAIP T7THBWLJM) [reclamació inadmesa per la GAIP per ser contra un acte de tràmit del CEB]— ja ha estat inadmesa sense entrar en el fons. La tercera, relativa a la SAIP 5XN5X0PQ5 [reclamació 452/2025], es troba encara pendent de resolució. Per aquest motiu, sol·licito que aquesta

reclamació sigui valorada de manera individualitzada, i que la GAIP entri a examinar el contingut substantiu de la petició, que manté exactament la mateixa redacció que la SAIP original.

Aquesta petició inclou, de manera legítima, la demanda que s'acrediti formalment la inexistència d'informació, si escau. Aquesta sol·licitud és conforme a l'article 24.4 de la Llei 19/2014, que obliga l'Administració a certificar quan la informació sol·licitada no existeix o no consta als seus arxius.

Per aquests motius, sol·licito:

1. Confirmació i evidència documental (correu, e-valisa, etc.) que la inspectora XXX es va posar en contacte amb alguna de les següents persones per verificar el meu cas: ○ YYY (Secretari del Consorci d'Educació de Barcelona), ○ La gerent del Consorci d'Educació de Barcelona, ○ ZZZ (responsable de Recursos Humans), ○ O qualsevol altre càrrec relacionat amb la gestió de les reduccions de jornada.
2. Accés a qualsevol comunicació, document o informe generat per la inspectora en el marc d'aquestes converses sobre la meua reducció de jornada del curs 2022–2023.
3. Si la inspectora no va fer cap contacte amb aquestes persones, sol·licito que s'indiqui per escrit que no hi ha constància de cap acció en aquest sentit”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret,

especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre les circumstàncies del cas

El CEB el 24 de març de 2025, mitjançant Resolució de la gerent, resol de forma acumulada un total de 32 sol·licituds d'accés a informació pública formulades per la mateixa persona reclamant entre el 13 de gener a 4 de març de 2025, entre les quals l'objecte d'aquesta Reclamació. En dita resolució s'inadmet majoritàriament les SAIP formulades en aquest període i ho fa invocant els principis de bona fe i equitat, en els termes definits al Codi civil català als articles 111-7 i 111-9, i també a l'article 7.2 del Codi civil espanyol que ha d'acompanyar l'exercici del dret d'accés. Entén que en "aquells casos en què la petició, per la seva reiteració o volum de demanda, resulta en perjudici per a la cosa pública, es pot inferir que contravé aquest principi de bona fe i representa un exercici abusiu del dret d'accedir a informació pública".

Per altra part, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha constatat que a data d'aquesta Resolució s'han presentat per la mateixa persona reclamant i només contra el CEB un total 62 reclamacions, 13 durant l'any 2024 (entre els mesos de juny (5), juliol (1), novembre (3) i desembre (5)) i 49 durant el que portem d'any 2025 (2 el gener, 10 el febrer, 19 el març, 9 l'abril i 8 el maig). A aquestes reclamacions dirigides al CEB s'ha d'afegir 7 reclamacions més presentades també durant l'any 2025, 4 contra el Departament d'Educació i Formació Professional i 3 contra el Departament de Presidència.

Majoritàriament les reclamacions presentades per la persona reclamant contra el CEB han estat resoltes per aquesta Comissió per desestimació i inadmissió, algunes per abús de dret.

I majorment, les reclamacions tenen per objecte elements que no es poden emparar amb la Llei de transparència perquè es demanen explicacions, justificacions, valoracions, dictàmens, notes internes o comunicacions informals que no constitueixen tràmits del procediment vinculades amb actuacions realitzades per personal de l'administració en l'exercici de les seves funcions i sobre les quals es constata l'existència una controvèrsia laboral amb l'administració reclamada.

3. Desestimació de la Reclamació

En primer lloc, i amb caràcter general, cal tenir presents tant els criteris interpretatius establerts per aquesta Comissió com la doctrina jurisprudencial elaborada pels Tribunals de Justícia pel que fa a la consideració d'abús de dret.

Pel que fa aquesta al criteri d'aquesta Comissió, per considerar que una reclamació o vàries podrien comportar considerar l'abús de dret per ser contràries als principis de bona fe i equitat que han de regir en tota mena de relacions jurídiques, han de coincidir tres condicions¹: que l'Administració afectada invoqui l'existència d'un ús abusiu del dret d'accés a la informació pública i la càrrega de provar-la o acreditar-la o, com a mínim, d'argumentar-la raonadament amb referència a les circumstàncies i als fets concrets que la palesen o justifiquen; en segon lloc, és un requisit exigible per acreditar l'existència d'abús de dret que l'actuació titllada d'abusiva causi perjudici manifest a l'Administració; i, en tercer lloc, l'altre requisit necessari per poder qualificar una pràctica d'abusiva és que, a més de causar perjudici a l'Administració, no proporcioni o no cerqui benefici per a qui l'exerceix o per a la finalitat en nom de la qual exerceix el dret. En definitiva, cal que es tracti d'una actuació perjudicial per als altres (en aquest cas, el CEB), sense benefici propi o per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret.

En aquesta línia es ve expressant ja des de la Resolució d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015 que diu "Ara bé, el fet que la legislació catalana de transparència no reculli expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen un dany o perjudici als altres (en aquest cas, als interessos generals), sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència)"; o en la Resolució 388/2017, de 20 de novembre quan diu "la condició d'abusiva d'una sol·licitud d'accés té a veure amb la finalitat amb què s'exerceix aquest dret"; o la Resolució 306/2018, de 30 d'octubre, en el sentit que "l'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per a l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració l'obstaculitzi o dificulti l'accés a informació pública per no destinar-hi prou recursos humans a la seva atenció, com que el personal de les Administracions quedi monopolitzat per l'interès personal (que no privat) d'una sola persona o entitat. Per tant, tot i que no es pot denegar el dret d'accés en atenció únicament al volum de

¹ https://www.gaip.cat/ca/detall/normativa/Dictamen-2021_01

sol·licituds presentades per la mateixa persona, si que li és exigible que l'exerceixi amb responsabilitat i diligència, causant el menor destorb possible en el funcionament ordinari dels serveis municipals, de manera que optimitzi l'eficàcia de la consulta de la documentació i eviti consultes successives de la mateixa informació”.

I més recentment, en la Resolució 435/2025, de 27 de març que considera que una “una eventual reiteració continuada de la mateixa sol·licitud, sense cap justificació, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret, en la mesura en què es sol·licita novament informació ja obtinguda o posada a disposició prèviament per l'administració i comporta destinar recursos públics a la tasca de tramitació de la sol·licitud i d'elaboració de la seva resposta sense cap benefici per a la persona reclamant als efectes de la finalitat de la transparència i sí un evident perjudici per a l'administració afectada ja que suposa una redundància de procediments”.

Quant a la doctrina jurisprudencial, resulta obligat recordar la Sentència del Tribunal Suprem d'1 de febrer de 2006 (rec. núm. 1820/2000) que se sustenta “en la existencia de unos límites de orden moral, teleológico y social que pesan sobre el ejercicio de los derechos, y como institución de equidad, exige para poder ser apreciado, según recuerda la [Sentencia de 18 de mayo de 2005 \(recurso núm. 4708/98\)](#), con apoyo en reiterada doctrina jurisprudencial, una actuación aparentemente correcta que, no obstante, representa en realidad una extralimitación a la que la ley no concede protección alguna, generando efectos negativos (los más corrientes daños y perjuicios), al resultar patente la circunstancia subjetiva de ausencia de finalidad seria y legítima, así como la objetiva de exceso en el ejercicio del derecho [.../...] exigiendo su apreciación, en palabras de la Sentencia de 18 de julio de 2000 , una base fáctica que proclame las circunstancias objetivas (anormalidad en el ejercicio) y subjetivas (voluntad de perjudicar o ausencia de interés legítimo .../...”

D'acord amb la doctrina d'aquest alt tribunal per a ser apreciat l'abús de dret, exigeix la verificació que la conducta valorada compleix els següents requisits: (1) aparentment és correcta però representa, en realitat, una extralimitació a la qual la llei no concedeix cap protecció; i (2) genera uns efectes negatius, normalment danys i perjudicis. A més, de la base fàctica ha de resultar palesa (a) una circumstància subjectiva d'absència de finalitat seriosa i legítima (voluntat de perjudicar o absència d'interès legítim); i (b) una circumstància objectiva d'excés en l'exercici del dret (anormalitat en l'exercici del dret).

L'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre,

de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

Com es fa avinent en l'antecedent 2 la persona reclamant sol·licita de l'Administració evidències documentals, comunicacions de caràcter intern i informes de l'actuació del personal de l'administració en l'exercici del seu càrrec. Aquestes peticions són un supòsits que no es poden emparar en el dret d'accés a informació pública d'acord amb l'article 29 LTAIPBG i article 65 del Decret 8/2021.

Cal afegir que en relació a la reducció de jornada, aquesta Comissió ha constatat que ja ha resolt dues reclamacions (842/2024 resolta mitjançant la Resolució 1038/2024, d'1 d'agost per estimació parcial i pèrdua parcial; 1008/2024 resolta mitjançant la Resolució 1225/2024, de 3 d'octubre per estimació parcial i desestimació parcial) i consten interposades dues reclamacions més (452/2025 presentada contra el Departament d'Educació i Formació Professional i 829/2025 contra el CEB) pendent de resoldre.

Dit això, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació d'acord amb els arguments fornits pel CEB. Ha quedat acreditat que es revesteix l'exercici del dret d'accés a la informació pública amb una argumentació aparentment legítima (o lícita), però del seu anàlisi es constata que és una actuació perjudicial per l'administració afectada (en aquesta cas el CEB i la mateixa GAIP), i no li aporta cap benefici per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret (resolució d'un conflicte laboral).

Aquesta Comissió creu que és convenient, informar a la persona reclamant que per a la seva legítima defensa disposa de mecanismes adequats per la via judicial.

En darrer terme, advertir a les parts que l'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració obstaculitzi, dificulti o dilati l'accés a la informació pública com que l'Administració quedi monopolitzada per una actuació que no s'ajusta a la finalitat de la llei de transparència tal i com es defineix en l'article 1.2 LTAIPBG. En definitiva l'ús instrumental del dret d'accés per a obtenir informació per a la resolució d'un conflicte laboral depassa el sentit de les previsions de l'indicat article 1.2 de l'LTAIPBG. El dret d'accés no és infinit com tampoc els recursos públics que s'han de destinar per atendre'l.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de juny de 2025, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 502/2025 d'acord amb les consideracions indicades en el fonament jurídic 3, declarar-ne finalitzat el procediment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.